

Þrjú íslensk þjóðlög / Three Icelandic Folk Songs

for alto (or mezzo-soprano) and piano - Texts in Icelandic:

Hlýði þeir sem henda gaman að kvæðum

1. Hlýði þeir sem henda gaman að kvæðum,
og hafna vilja öðrum verri ræðum;
þó oftast hafi' ég óbreytt lag,
iðja mín er sérhvern dag
að dikta brag;
af helgu letri höfum vér besta næmi
og heilnæm eftirdæmi.

2. Naaman skal hér nefna herrann góða
er nýtum þénti herra Sýrlandsþjóða.
Líkprár var og heiðinn hann,
hafði þó sá göfugi mann
eitt mektugt rann.
Hans frú þénti herleidd mey úr stríði
höfð frá Gyðingalýði.

3. (9.) Hér næst kom sá hertugi Sýrlandsþjóða
heim í port til spámanns þess hins góða.
Eliseus lét segja svo:
Sig skuli hann í Jórdan þvo
um tíma tvo
sjö sinnum, og sjúkdóm missa þenna
en sárleik öngvan kenna.

4. (12.) Síðan þvær sig sæmdarmaðurinn góði
sjö sinnum í ár Jórdanar flóði.
Hans líkami varð heill og skær,
hreinn sem barn það nýfætt er
svo Naaman fer
aftur á leið til Eliseus að bragði,
með auðmýkt þakkir sagði.

5. (28.) Heilög þrenning hafi nú lofið sanna.
Hún bið eg styrki trú kristinna manna,
og soddan lækning sendi mér
sem nú strax umræddu vér
í hróðri hér.
Mína líkprá máttu, Jesús, græða.
Mun hér endir kvæða.

2. Kom og próf, kom og próf

Kom og próf, kom og próf
elskunnar art og amors tryggð,
æru, trú og reynda dyggð.
Gef lof, gef lof
til að gleðja nú okkur geðs í byggð,
guði svo veitist engin styggð.

3. Fögnuður lífsins

Hver skyldi sína hagi klaga
um hraðfleyg ungdóms björtu ár?
Sem engi vænst um vorsins daga
vor stendur blóminn lífsins hár.

Jarðar því gleði góðsamlega
girðir um lífs vors stutta tíð.
Æ, hvað brosir ei alla vega
yndisleg mjög náttúran blíð!

Enn rennur lækur engis fríður
enn er forsæla í grænum lund;
enn skín oss máninn yfir blíður
sem Edens son hans fyrstu stund.

Enn styttir þrúgna dreyrinn dýri
dægur leiðinda tíðum oss;
enn, þá kvöldroðans elda rýrir,
er sætur stúlkuvara koss.

Enn dynur hátt í eikarkrónum
ágætum af samstemmu söng;
enn af náttgalans aptantónum
um snýst í kæti hryggðin ströng.

Æ, víst er jörð guðs vænsti staður,
og vert á henni' að kæta sig;
því nýt ég drottins gjafa glaður
uns gröf til hvílu kallar mig